

27.5.2025

En ole muistanut vähään aikaan kirjoittaa, mutta nyt on pakko! Tässä on tapahtunut kaikenlaista sitten viime kerran. Voisin siis aloittaa mukavista jutuista! Valeria on tullut takaisin. He eivät tule Charlotten kanssa oikein toimeen, mutta eivätköhän he vielä saa sovittua välinsä kuntoon. Toivon todellakin niin, koska onhan se nyt aika rasittavaa. Mutta no, ainakaan he eivät tappele ja sen on hyvä.

Sitten toinen hieno juttu! Näin eilen täällä uuden oppilaan, joka siis aloittaa syksyllä. Ja tulee ilmeisesti jo leirille! Vanessa Olmedo. Ja siis uskomatonta! Hän on Gracen siskopuoli! Ensin luulin näkeväni Gracen, mutta sehän olisi ollut mahdotonta. Ei kuolleista voi herätä, ellei satu olemaan Jeesus tai jotain. Mutta siis. Päädyttiin siihen, että hämmennetään vähän Charlieta. Sopivassa määrin, ei liikaa, koska no, liika on liikaa.

Ja sen sain tänään oppia kantapään kautta... Nimittäin olin jälki-istunnossa pyykkituvalle ja no, siellä sattui olemaan iso kasa rintsikoita. Siitä sitten sain hyvän idean. Tai no ei se ollut hyvä, nyt jälkeen päin ajateltuna. Mutta silloin tuntui hyvältä ajatukselta raahata ne Charlien ja muiden poikien nähtäville! Sen piti oikeasti olla hauska juttu!

Kaikki meni pahasti mönkään. Dakota veti herneet nenään, kun näki rintsikkansa Charlien käsissä! Se oli oikeasti tosi kurjaa. Dakota löi Charlieta niillä rintsikoillaan ja niissä oli hyvänen aika jotain strasseja tai sellaisia. Se varmasti sattui! Koska minuunkin vähän sattui, sillä totta kai hän löi minuakin. Sen kyllä ansaitsin! Ilman Dakotaa se olisi voinut olla hauskaa! Ainakin poikien mielestä. Eivätkä kaikki tytöt varmasti olleet moksiskaan. Edes Charlotte, Fiona ja Lily eivät suuttuneet, tai ainakaan eivät näyttäneet sitä. Mutta se Dakotan suuttuminen oli kyllä aikamoinen ylireagointi, jos minulta kysytään. Nehän ovat hyvänen aika vain rintaliivit! Ja Charlie aikoi pelastaa ne.

Minun oli ihan pakko yrittää pelastaa Charlien nahka ja sanoa, että koko juttu oli syytäni. Sitä en tietenkään kertonut, että olin raahannut ne rintaliivit sinne. Siitä vasta olisi ollutkin seurauksia. Dakota olisi aika varmasti kironnut minut siihen paikkaan. Hän nimittäin oli tosi vihainen! Toivottavasti hän ei kantele professoreille! Hänellä ei ole oikeasti yhtään huumorintajua. Mutta Charlie tykkää hänestä. No, luulen että tuhosin nyt Charlien mahdollisuudet lopullisesti. Ihan hirveä olo. Ei minua haittaa vaikka joutuisin jälki-istuntoon, niin kuin aika varmasti joudun jos professorit saa tietää. Se on ihan pikku juttu. Mutta jos Charlien viimeisetkin mahdollisuudet Dakotan suhteen menivät ikiajoiksi, niin sitä en anna ikinä itselleni anteeksi! En halua olla se, joka pilaa parhaan kaverinsa onnen jonkun typerän pilan takia!

Olisi oikeasti pitänyt ajatella tuo homma loppuun asti! Se juttu päättyi muutenkin katastrofiin. Jostain kumman syystä Romeo ja Evan alkoivat siinä jotain väitellä ja meuhkata. Ja Fiona oli ihan poissa tolaltaan. Tuli oikeasti niin kamala olo, että voisin ihan hyvin mennä itse kantelemaan itsestäni. Okei, se on ehkä jo vähän ylidramaattista. Anteeksi minun on joka tapauksessa pyydettävä. Charlielta ensimmäisenä! Ja Dakotalta, jos hän edes suostuu puhumaan sen verran. Epäilen, että ei. Taidan odottaa jonkun aikaa että hän leppyy vähän. Mutta Charlien en voi antaa odottaa! Niin ja kai minun pitäisi pyytää Fionaltakin anteeksi. Ehkä se rintaliivijuttu oli hänellekin vähän liikaa. Taidan olla aika pahassa pulassa.

19.4.2025

Tämä on ollut ihana vuorokausi! Toteutettiin nimittäin Felixin kanssa suunnitelmamme ja rakennettiin oleskeluhuoneeseen maja. Meillä oli tuuria, sillä onnistuimme viettämään yön siellä. Olihan se tietysti vähän jännittävää, mutta jännitys unohtui pian! Meillä oli tosi mukavaa. Eihän sitä oikein nukkumiseksi voi sanoa. Puhuttiin ja pussailtiin ja oltiin lähekkäin. Eikä todellakaan menty sen pidemmälle, vaikka se olisi kieltämättä ollut loistava tilaisuus sellaiseen. En vaan vieläkään ole valmis siihen. Minusta tuntuu, että taisin viime yönä ihastua Felixiin taas vähän enemmän, jos se nyt edes on mahdollista.

Tuo yö oli vain yksi syy, miksi vuorokausi on ollut niin ihana. Toinen syy on tietenkin ne meidän toiset treffit. Jäätelöbaari oli valitettavasti täynnä, mutta keksimme onneksi toisen vaihtoehdon ja menimme kahvilaan maistelemaan kakkua ja jäätelöä. Tai siis, menimme maistamaan miltä ne maistuvat suudellessa. Se oli tosi kivaa! Laoghaire ja Xavier olivat siellä myös, viereisessä pöydässä. Heilläkin oli treffit. En nähnyt heidän pussailevan, mutta ehkä se on ihan tervettä. Minusta on näyttänyt siltä, että he ovat olleet kuin jotain... iilimatoja! Koko ajan toisissaan kiinni. Ehkä vain satuimme sitten paikalle sopivalla hetkellä. Mutta tosiaan! Minä ja Felix syötimme toisillemme sitä kakkua ja jäätelöä ja suutelimme. Enemmän kuin kerran. Ja siellä oli ihmisiä näkemässä. Eikä se ollut kamalaa. Loppupäätelmä on, että kakku ja jäätelö maistuvat suudellessa paljon paremmalle kuin ne maistuvat muuten.

Minusta tuntuu, että Felixiin tutustuminen on ollut paras tekemäni päätös. En tosiaan arvannut, että se voisi johtaa tällaiseen onnellisuuteen. Niin tässä kuitenkin on tapahtunut. Kaikkein parasta tässä on se, että en todellakaan ole tunteideni kanssa yksin, vaan Felix ihan oikeasti tuntee samoin. Siitä ei ole pienintäkään epäilystä. Hän on yhtä onnellinen tästä kaikesta kuin minä. Sain muuten hankittua tarvikkeet sitä tuoksupussia varten. Puuttuu vain ne metsäiset osat. En malta odottaa että saan sen valmiiksi ja voin antaa Felixille. Ai niin. Ja se Charlien tuoksupommi on myös hankittu ja toimitettu perille. Odotan mielenkiinnolla hänen reaktiotaan. Hän takuulla kostaa sen jotenkin, mutta ei se haittaa. Odotan sitäkin innolla, koska ei se nyt voi olla mitään muuta kuin jotain tosi hauskaa. Felix lupasi suojella minua Charlien kostolta ja arvostan tietenkin hänen tarjoustaan. Kukapa olisi uskonut, että Felix on oikeasti tuollainen herrasmies?

Pitääkin muuten muistuttaa Fionaa taas siitä, että tutustuminen kannattaa, mikäli haluaa ihastua. Minäkin kai pitäisin Felixiä edelleen vain yhtenä muskettisoturikolmikön koheltajana, jos emme olisi tutustuneet. Mitä enemmän opin häntä tuntemaan, sitä mahtavampana ja ihanampana häntä pidän. Fiona taitaa olla vähän liian ennakkoluuloinen. Ai niin! Olen unohtanut kokonaan, että minun piti tutustuttaa hänet uusiin poikiin. No, Tobbyn hän näyttää tutustuneen ilman minun apuani, mutta se ilmeisesti ei ole ollut kovin hyvä tutustuminen. Ehkä pitää tutustuttaa hänet Rémiin. Paitsi että, olen sitä mieltä, että Evan on hänelle paras vaihtoehto. Harmi vaan, että hän ei tajua sitä itse!

14.4.2025

Tänään oli kiva ilta. Vauvakurssi on ohi ja se on toden totta suuri helpotus. Toivon etten näe Baothairia enää ikinä! Ei todellakaan tule niitä nukkeja ikävä. Mutta se kurssin loppuminen ei ole syy sille, miksi olen nyt niin iloinen. Meillä oli nimittäin Felixin kanssa tosi kivaa. Oltiin tuossa meidän oleskeluhuoneen sohvalla. Ensin vaan istuttiin vierekkäin ja juteltiin. Felix kertoi, että Rémi ja Walter kaappasivat hänet taas eilen. Ei kuulemma tällä kertaa mihinkään komeroon, vaan jääkylmään veteen ilman rihman kiertämää. Se muka oli joku menestystä tuova rituaali. En oikein usko, kuulosti todella hämärältä, kun kerran piti kellua vedessä rosmariinia kainalossa. Epäilen vahvasti, että se rituaali oli pelkkää huijausta, mutta en viitsinyt sanoa sitä Felixille.

Totesimme siinä, ettei rakkausrintamalla voisi mennä paremmin, joten sellaiselle rituaalille ei varmasti ole tarvetta. Siitä juttelusta tuli niin hyvä mieli, että oli pakko kömpiä Felixin kainaloon. Aiomme jatkaa vielä romanttisia opiskeluhetkiämme. Felix toivoi, että niihin sisältyy paljon pussailua, eikä minulla todellakaan ole mitään sitä vastaan. Häntä on tosi kiva suudella. Ja kyllä me tänäänkin suudeltiin. Ja suukoteltiin. Suunniteltiin tulevia treffejä.

Meillä onkin viikonloppuna luvassa peräti kahdet! Ensin aiomme tehdä majan tänne meidän oleskeluhuoneeseen ja opiskella siellä ja olla yhdessä koko yön. Felix punastui kun sanoin, että olen odottanut jo kauan, että voisin olla koko yön hänen kanssaan. Toivottavasti hän ei ajatellut että minulla on mielessä jotain sellaista kuin siinä lukemassani pokkarissa... Koska ei ole! Tai siis, en voi kieltää etteikö sellainen ole käynyt mielessäni, mutta en minä sitä siksi ehdottanut. Ihan vaan siksi, että minusta olisi kivaa vaikka nukahtaa johonkin vierekkäin ja herätä aamulla Felixin kainalosta. Ja sitten voisi jutella yöllä kaikkea mukavaa. Ehkä vähän pussaillakin siinä samalla. Ihan niin kuin teimme tänään. En ajatellut yhteisen yön olevan mitään sen kummempaa.

Ne toiset treffit sitten taas olisi lauantaina. Aiotaan mennä Tylyhohon testaamaan jäätelöitä. Meitä kiinnostaa tietää miltä suudelma maistuu jos on syönyt jäätelöä. Aiotaan kokeilla myös millaista on pussata jos syö sellaista poksatelevaa mehujäätä. Sitä todellakin odotan mielenkiinnolla. Sen täytyy tuntua tosi jännältä!

Pitää muistaa hankkia Charlielle sellainen huijaussontapommi. Suunniteltiin sitä Felixin kanssa. Pitäähän Charlien saada tuliaisia, jotta hän varmasti päästää minut mukisematta menemään. Ajattelin sellaista sontapommin näköistä juttua, joka ei todellakaan tuoksu sonnalta, vaan kukilta. Felix toivoi siihen mukaan metsäistä tuoksua, jotta voisi haaveilla minusta. Se oli tosi söpöä! Sanoin ihan vitsillä, että pitäisikö tehdä hänelle tuoksupussukka tyynyn alle. Felix luuli että tarkoitin sitä oikeasti. Ja hän oli siitä ajatuksesta tosi innoissaan. Minä taidan ihan oikeasti tehdä hänelle sellaisen, koska olisihan se tosi herttaista jos hän nukkumaan mennessään ajattelee minua! Minäkin varmaan saisin paremmin nukuttua, jos minulla olisi vieressä jotain muistuttamassa Felixistä.

Sitten minä suukottelin hänen muka kipeitä sormiaan ja siirryin hänen syliinsä. Sekin oli kivaa! Haluan ihan oikeasti tehdä sellaista paljon useammin! Felixin kanssa varmaan kaikki on tosi ihanaa. Siis en voi edes kuvitella parempaa poikaystävää. Hän on ihana! Tuntui niin upealta kun hän sanoi minua nätiksi omaksi tyttöystäväkseen. Taidan tykätä hänestä aina vaan enemmän ja enemmän. Tämä taitaa oikeasti olla onnen kevät!

9.4.2025

Tämä on ollut ihan kamala viikko. Vauvanhoitokurssi ei ole ollenkaan niin kiva kuin toivoin. Parasta on se, että sain pariaksi Charlien. Hän on toiseksi paras parivaihtoehto heti Felixin jälkeen. Harmi vain, että päätimme vaihtaa vauvan! Ensimmäinen vauva olisi varmaan ollut ihan okei, mutta saimme tilalle jonkun ihan kammotuksen! Sellaisen huutavan, ihottumaisen ja purevan pikkuhirviön. Nimesimme sen Baothairiksi. Se on gaelia ja tarkoittaa idioottia. Ja idiootti se vauva todella on. Sanomme sitä Manalan kuninkaaksi ja se on aika osuva. Kamala huutaja. Siis oikeasti, tuttikaan ei kelpaa. Haluaa vain mussuttaa sormiaan ja kun se syö niitä, niin tulee ihottumaa. Pelkkää painajaista! Toivon että tämä viikko loppuu pian ja pääsemme siitä kammotuksesta eroon.

Kun sen ryökäleen on välillä saanut nukkumaan, olen ehtinyt lukea. Sain luettua sen yhtä hömppäkirjaa. Heittiö vai herrasmies, se oli sen kirjan nimi. Ja siis, en ole lukenut ennen mitään niin hölmöä. Tai siis, olen joo, mutta siis. Niin epärealistista. Se päähenkilö oli joku ylhäisönainen. Aika nuori ja muka alkoi kouluttaa omassa talossaan neljästä alempisäätyisestä naisesta kurtisaaneja. Ihan vain koska halusi pelastaa heidät päätymästä bordelliin. En oikein vakuuttunut. Ja se kirjan pääpari oli kyllä aikamoinen. Sitten siinä kirjassa vielä kuvattiin niiden kahden petipuuhiä. Ja kyllä, siinä oli alaston miesvartalo. Nyt vaan mietin, miten voin tuollaisen kirjan jälkeen katsoa enää Felixiä ilman, että mietin mitä hänen vaatteidensa alta paljastuu.

Hui kamala. Parasta vaan unohtaa tuollaiset kirjat, ettei mene pää ihan pyörälle. Jos luen liikaa tuollaisia, niin en pian malta pitää näppejäni erossa Felixistä. Minusta vähän tuntuu, ettei hän ehkä ole valmis menemään pussailua pidemmälle. Enkä totta puhuakseni ole itsekään valmis, vaikka onhan se kieltämättä houkutteleva ajatus! Minä vain en halua pitää mitään kiirettä. Sellaiset jutut tehdään sitten, kun oikeasti tuntuu siltä, että on valmis. En pidä itseäni minään pelkurina, mutta nämä rakkausasiat ovat vähän liian jännittäviä. Siis. Uskaltaisin varmasti hypätä järveen kymmenen metrin tornista, mutta jos pitäisi riisua Felixin vaatteet, niin jännittäisi vietävästi. Välillä mietin, miten toiset uskaltaa mennä ja hypätä sänkyyn niin pian, kun ovat alkaneet seurustella. Tai vaikkeivat edes seurustele. Onko se muka niin kivaa, ettei vaan voi mitenkään odottaa?

Minua se kaikki oikeasti jännittää ihan hirveästi. Varmaan siksi, kun siinä on jotenkin niin paljaana. Siis en tarkoita sitä, että ollaan ilman vaatteita, vaan sitä, että jotenkin on niin avoimena. Okei tuokin kuulostaa nyt tosi väärältä! Miksen löydä oikeita sanoja? Haavoittuva? Ei sekään nyt ole ihan oikea sana. Mutta siis, jotenkin näkisin, että siinä päästää toisen niin lähelle kuin vaan ikinä voi ja se, että joku pääsee niin lähelle, on jotenkin mielestäni tosi merkittävä juttu. Vai onko se juuri sitä, mikä Charlotten mielestä on yhtenä olemista? En tiedä. Kai se on sitä, että näyttää itsestään vähän niin kuin kaiken? Eli se on tavallaan se intiimiys, mikä siitä tekee niin pelottavan. Kun joku näkee suoraan sieluun. Tai jotain sellaista. Paitsi että eihän se kaikille taida olla niin merkittävää. Joillekin se ilmeisesti on vaan keino purkaa paineita. Ja minusta sellainen kuulostaa tosi likaiselta ja ällöttävältä.

Jahas, kuulostaa uhkaavasti siltä, että arvoisa Manalan kuningas alkaa olla nälkäinen tai purtavien sormien tarpeessa. Pitäisiköhän sille kehitellä tutin tilalle sellainen tekosormi mitä se voisi syödä? Voisikohan sellaisen oikeasti saada tehtyä?

6.4.2025

Aloimme Charlien kanssa rakentaa majaa! Toivottavasti saamme sen pian valmiiksi. Siitä tulee hieno! Ja ihan täydellinen treffipaikka. Aion todellakin viedä Felixin sinne ja jos vaan onnistuu, niin voisimme olla siellä yötä tähtitaivaan alla. Se jos mikä olisi upeaa. Minä, Felix, tähdet ja öinen metsä. Voisimme vaan jutella ja suudella aina välillä. Tai vaikka ihan vain loikoilla siellä käsi kädessä.

Meidän pitää varmaan raahata sinne jonkinlainen patja, jos halutaan siitä mukava paikka nukkua. Pystyn kyllä nukkumaan ihan vaan retkipatjalla, mutta en tiedä muista. Epäilen ettei ainakaan Carrirelta onnistu. Tottahan Charlien täytyy hänet sinne saada. Mieluiten yöksi! Jos omin käsin rakennettu maja ei tee häneen vaikutusta, niin mikä sitten? Pakko sanoa, etten ymmärrä Carrieta ollenkaan. Charlie on niin mahtava tyyppi. Kaikki näkevät vain sen pellepuolen, eivät muuta. Heidän menetyksensä!

Ai niin! Huomenna alkaa vauvanhoitokurssi. Yritimme etsiä ne vauvat etukäteen, mutta harmillisesti emme löytäneet. Saa nähdä kuinka hurja vauvajoukko meitä odottaa. Viikosta tulee vähintäänkin mielenkiintoinen. Kenetköhän saan pariksi? Toivon tietysti että Felixin tai Charlien, niin se kurssi voi jopa olla hauska. No, pianhan se selviää!

19.3.2025

Kerroin tänään vihdoinkin Charlottelle, että Felix on poikaystäväni. Ja kerroin sitten kohokohdat treffeistämme. Tietenkin paljastin, että me pussattiin. Uusemmin kuin vain kerran! Hymyilen taas ihan hölmönä, kun vaan mietin sitä. Ja minusta tuntuu, että mitä enemmän pussailee, sitä paremmalta se alkaa tuntua. Siitä ikään kuin pääsee paremmin jyvälle. Onneksi päätin antaa Felixille mahdollisuuden, koska en muista milloin olen viimeksi ollut näin hymyileväinen. Nauranhan minä paljon muutenkin, mutta ei tätä voi verrata normaaliin olotilaan! Tämä on monin verroin mukavampaa.

Juteltiin Charlotten kanssa muustakin kuin pöhköydestäni. Kyllä joo, olen vähän pöhkö, mutta kuulemma söpö pöhkö! Ja aivoni kyllä toimivat edelleen, vaikka ajattelenkin Felixiä aika paljon. Tunneilla on välillä vähän vaikea keskittyä, kun tekee mieli vain hymyillä hänelle. Olen silti edelleen saanut kaikki läksyt tehtyä kunnialla. Läksyistä tuli mieleen, aion ehdottaa Felixille läksytrefejä. Ihan vain vipejä silmällä pitäen. Charlotten mielestä voisi olla hyvä kannustin pussailla palkinnoksi, kun saa tietyn määrän tehtäviä tehtyä. Minusta se on aika hyvä idea. Olisi nimittäin aika kamalaa, jos reputamme vipit siksi, että kaikki aika menee pussailuun! Niin ei tietenkään saa päästä käymään.

Charlotte ja Igor ovat kuulemma myös pussailleet. Sen kyllä arvasin. Mutta sitä en tiennyt, että he ovat tehneet muutakin. Ja muulla tarkoitan sitä, että he ovat harrastaneet seksiä. Kyllä vaan. Ja se on kuulemma kivaa ja paraneekin vaan. Niin Charlotte sanoi. Ensimmäinen

kerta ei kuulemma ole tajunnanräjäyttävä, vaan voi sattua. Sen nyt tiesinkin. Siis että voi sattua. Mutta kuulemma vain alussa. Sitten se on ilmeisesti ihan oikeasti kivaa. Ja on kuulemma kivaa, kun tuntee olevansa jonkun kanssa yhtä.

Tietenkin mietin heti silloin ja mietin nyt taas, miltä oikein tuntuisi olla Felixin kanssa yhtä. Kun pussailukin tuntuu niin hyvältä, niin entä sitten muu? Sen täytyy tuntua suorastaan upealta. Tosin olen aika varma, että koska pussailukin alkuun jännitti ja punastutti, niin seksin kanssa olisi ihan sama juttu. Mutta en aio pitää mitään kiirettä! Enkä usko että Felixkään aikoo. Miettiiköhän hän edes koko asiaa? Minä en nyt oikein osaa olla miettimättä, kun kerran olen sallinut itseni ylipäättään ajatella koko asiaa. Kuinkahan pahasti minua punastuttaa, jos nämä asiat pälkähtävät päähäni sitten, kun seuraavan kerran olen Felixin kanssa kahdestaan? No. Sen näkee sitten. Se on kuitenkin varmaa, etten ole vielä valmis mihinkään sellaiseen. Suuteleminen riittää mainiosti. Se on kivaa. Ihan super kivaa. Ja tällä hetkellä se on aivan riittävän jännittävää. Ei kuitenkaan ollenkaan pelottavaa! Nyt tuntuu hassulta, että muka pelkäsin pussaamista. Sisimmässäni kai asuu joku piiloromantikko, koska halusin ensisuudelmani olevan erityinen. Ja sitä se todella oli! Ei olisi ollut, jos olisin pussannut jotain muuta kuin Felixiä! Tykkään hänestä ihan oikeasti. PALJON! Ja tiedän että hän tuntee samoin. Toivottavasti hänellekin on selvää, että tykkään hänestä! Olenko hyvänen aika edes sanonut sitä hänelle??? Kauheaa jos en ole! Se asia pitää korjata mahdollisimman pian, koska huutava vääryys jos hän ei tiedä mitä tunnen!

17.3.2025

En tiedä mistä aloittaisin! Siitä että tänään on syntymäpäiväni? No, siitä varmaan. Ja se osuus oli siinä. Olen ehkä VÄHÄN pyörällä päästäni, koska tänään tapahtui asioita, jotka ovat suorastaan mullistaneet maailmani! Vai onkohan se vähän liioittelua? Siltä joka tapauksessa tuntuu!

Olin Felixin kanssa paistamassa makkaraa. Sehän oli tietenkin tiedossa jo aiemmin. Eikä se ole se maailmaa mullistava asia, koska olemme olleet treffeillä ennenkin. Nämä treffit olivat kuitenkin todella todella todella erityiset! Me nimittäin pussasimme! Tuntuu niin mahtavalta kirjoittaa se. Sydämeni alkaa lepattaa kun vain ajattelen sitä. Siis! Minä olen päässyt suutelemaan ensimmäistä kertaa elämässäni! Ja että se tapahtui kaikista ihmisistä juuri Felixin kanssa, tekee siitä oikeasti jotain ihan superia! Se tuntui mahtavalta. Se oli... ihan parasta koskaan! Eikä se jäänyt vain yhteen pusuun...

Ensimmäinen pusu oli aika pikainen, enkä yhtään tiennyt mitä tehdä ja sitten se oli jo ohi. Ja minä ihan itse ehdotin, että voidaan kokeilla uudestaan. Ja niin me kokeiltiin ja se oli jo pidempi. Ja parempi. Ja mahtavampi!

Pussaaminen oli Felixin idea. Sotkin vahingossa sulaa vaahtokarkkia hänen suunsa ympärille, kun ihan leikilläni yritin syöttää hänelle s'morea. Ja kun sitten sanoin, että hän voi kostoksi sotkea minut, niin hän kysyi mitä sanoisin sotkun sijaan pususta. Sanoin että se kuulostaa paremmalta. Ja niin Felix sitten pussasi minua. Ja sitten me kohta pussattiin uudestaan. Minun oli ihan pakko sanoa, että se tuntui hyvältä. Olin niin hämilläni, että vain kuiskasin sen. Felixin mielestä se oli mahtavaa.

Tämä seuraava kohta on ehkä se, mikä vaatii enniten sulattelemissa. Minun on pakko nipistää itseäni, koska mitä jos se on vain unta? Auts! Noin. Ei, ei se ollut varmasti unta. Felix kysyi aionko tapailla muita! Sanoin ettei ole ketään muuta ketä haluaisin treffailla. Se on totta! En halua treffailla ja tapailla ketään muuta kuin Felixiä! Hän on ainoa! Eikä hänkään aio treffailla muita. Ja se oli tosi kiva kuulla. No... Felix kysyi vielä, onko tämä meidän juttumme tapailua vai seurustelua. Minä sanoin, että tämä voisi olla seurustelua! Hän lupasi oikein jalosti kantaa laukkuani seurustelun loppuun asti! Ja sitten sain vielä yhden suukon. Voimapusun, että jaksan varmasti kävellä torniin, kun olen nyt vanhempi ja raihnaisempi. Siis en oikeasti ole, mutta kuitenkin. Ja me käveltiin käsi kädessä. Ja pysähdyttiin aina välillä pussaamaan.

Tämä on ehdottomasti paras syntymäpäiväni koskaan! Siis. Minulla on poikaystävä! Sitä on vieläkin vähän vaikea käsittää, mutta totta se on. Pääni on ihan pyörällä ja hymyilen vaan koko ajan kuin mikäkin höppänä. Ja oloni kieltämättä on vähän höttöinen. Hyvällä tavalla! Todella todella hyvällä tavalla. Jos joku olisi sanonut ystävänpäivänä, että tässä vielä käy näin, niin en olisi uskonut. Mutta tässä sitä ollaan! Olen ihan oikeasti korviani myöten ihastunut, enkä edes tajua missä kohtaa niin on päässyt käymään. Siis minä! Minä, joka en ihastu sitten millään. En vielääkään tajua miten Felix teki sen, mutta olen ihan totaalisen ihastunut häneen. Eikä se harmita pätkääkään. Päin vastoin! Olen tästä kaikesta ihan super iloinen. Ja Felix! Hän on vaan koko ajan ihanampi ja ihanampi. Ja hän on minun poikaystäväni!

15.3.2025

Tänään olivat synttäribileeni! Porukalla näytti olevan hauskaa, vaikka pari onnettomuuttakin sattui. Olisihan se pitänyt arvata, kun Fiona ja Evan olivat paikalla. No, heillä näytti kaikesta huolimatta olevan mukavaa, eikä kumpikaan joutunut sairaalasiipeen! Onneksi muut viihtyivät, vaikka alkoholia ei ollut tarjolla. Karaokekin oli menestys! Aika moni lauloi. Romeo, Sherry ja Cecilia ainakin. Sherry ja Romeo lauloivat tosi hyvin.

Minun ja Felixin esitys meni ihan hienosti. Ainakin se oli tosi hauskaa! Ai niin! Sain Felixiltä syntymäpäivälahjaksi hienon kaulakorun. Sellaisen puisen karhun! Hän selvästi tuntee minut jo aika hyvin, kun tiesi, etteivät mitkään timantit ole makuuni. En tunne oloani kotoisaksi sellaisissa. Mutta puu? Toimii! Ja se karhu! Felix muisti että puhuttiin karhuista retkitreffeillämme! Aion pitää tätä korua joka päivä! Se oli ehdottomasti paras syntymäpäivälahja, koska siihen liittyy oma pikku tarinansa. Kuulostan varmaan tosi siirappiselta. Hui kamala...

Mutta niin! Vielä on jotain tärkeää kerrottavaa. Felix kuiskasi korvaani, että antaisi minulle pusun, jos ei olisi niin paljon yleisöä! Taisin punastua. Melkein pussasin häntä siinä heti paikalla, mutta no, se yleisö kieltämättä oli vähän liikaa. En halua että kaikki ovat todistamassa ensisuudelmaani! Mitä jos vaikka nolaan itseni siinä puuhassa, kun en ole koskaan tehnyt sitä? Sitä paitsi, ilman yleisöä se hetki on varmasti paljon erityisempi! Ei kai sellaista tarvitse jakaa muille?

No, emme siis vieläkään pussanneet. Olen varma että se tapahtuu kuitenkin pian! Ja se ajatus saa minut hymyilemään ihan hölmönä!

8.3.2025

Saimme ostettua Felixin kanssa makkaraa tuleville treffeillemme! En malta odottaa. Ei kyllä vielä tiedetä milloin mennään, koska olemme molemmat olleet aika kiireisiä. Minullakin on ollut tosi paljon tekemistä, kun olen miettinyt niitä tulevia synttäreitä ja testaillut tarvehuoneen mahdollisuuksia. Vaikuttaa ainakin tosi lupaavalta! Niin ja olen harjoitellut vähän yhtä laulua, jonka aion laulaa karaokena!

Mutta niin. Pystyn onneksi olemaan Felixin seurassa ihan normaalisti. Ainakin melkein! Emme nimittäin ole vieläkään pussanneet ja olen jo rauhoittunut sen asian suhteen. Se tapahtuu sitten kun se tapahtuu! En kuitenkaan usko, että Felix on muuttanut mieltään asian suhteen. Hän vaikuttaa tykkävän minusta ihan yhtä paljon kuin ennenkin. Ja minä vain ihastun häneen koko ajan enemmän ja enemmän! Miten ihmeessä tässä on edes päässyt käymään näin?

2.3.2025

Felix haluaa suudella minua! Hän sanoi niin ihan itse, kun olimme suuressa salissa. Sitä ennen hän sanoi, että hänelle käy mikä vaan minun seurassani. Ja kun sitten päädyin kysymään, mitä hän haluaisi tehdä kanssani, niin hän sanoi sen. Että haluaisi suudella minua. Emme kuitenkaan suudelleet, koska hän ei halunnut tehdä sitä likaisilla hampailla. Felix parka nimittäin ei ole päässyt pesemään hampaitaan, koska Rémi ja Walter ovat pitäneet häntä jossain loukossa testatakseen hänen rakkauttaan minuun. Ja se kuulemma on aitoa! Felix on suhteeni niin tosissaan kuin voi olla! Siis, hän ihan todella todella pitää minusta ja oli valmis kestäämään takiani kaikkea kamaluuksia. Walter ja Rémi osaavat joskus olla ihan tompppeleita. Mutta niin. Minäkin sain sanottua Felixille että pidän hänestä paljon. Ja sitten me jo mietimme lisää treffejä ja hän lupasi opettaa minulle kesällä traktorilla ajamista! Niin ja aiomme mennä teltailemaan. Mitähän kaikkea vielä pääsemme tekemään yhdessä? Vierekkäin emme valitettavasti päässeet nukkumaan, siitä ystävämme pitivät huolen. Olimme siis yön suuressa salissa jonkin ratsian takia. Minulta ei tietenkään löytynyt mitään, koska minun piti hakea juotavaa synttäreille vasta tulevana Tylyahoviikonloppuna. Nyt en taida uskaltaa, etten saa jälki-istuntoa sellaisesta asiasta.

Mutta apua. Mitä jos Felix ja minä suudellaan vaikka jo tänään? Aion todellakin pitää hampaani puhtaana, ihan vaan varmuuden vuoksi. Minulla ei ole aikomustakaan kieltäytyä suutelemasta häntä, koska no, nyt en saa sitä asiaa mielestäni ja haluan tehdä sen. Hänen kanssaan! En halua pussata ketä tahansa. Felixiä vain, koska tykkään hänestä. Olen alkanut tykätä. Jotenkin hän on onnistunut sekoittamaan pääni. Ja vatsani, joka oli ihan täynnä perhosia eilen. Ehkä vähän nytkin, kun vaan ajattelen häntä. Miten tällainen on edes mahdollista minulle, joka olen ollut ihastunut viimeksi joskus vuosia sitten, enkä ole halunnut suudella ketään meidän koulun poikaa! Tämä tuntuu vieläkin kuin joltain unelta. Sellaiselta, mistä ei todellakaan halua herätä.

1.3.2025

Meillä oli Charlien kanssa tänään hauskaa. Rakennettiin oleskeluhuoneeseen hiirille rataa! Sellaista kunnon seikkailurataa, missä oli vaarallisen sillan ylitys (muuten olisi pudonnut veteen), tunneli, pujottelua, tikapuut ja vielä liukumäki! Pohdimme tietenkin hiirten kouluttamista ja rahan tienäämistä sillä konstin. Minusta se ei ehkä ole kaikkein parhain tienäusidea, mutta ainakin se on hauska idea! Hiiriä ehkä käy vähän sääliksi, mutta eihän sitä tiedä jos joku hiiri tykkää sellaisesta. Eiväthän hiiret kaikki ole samanlaisia.

No, pohdittiin me vähän tulevia synttäreitäkin siinä samalla. Minulle on aikamoisia suunnitelmia. Kävin nimittäin jo testaamassa tarvehuonetta ja se tosiaan tekee suunnilleen kaiken mitä tarvitsee. Saan synttäreilleni karaokea! Ihan parasta. Toivottavasti muutkin ovat siitä yhtä innoissaan kuin minä. Charlie ei ainakaan kauhistunut ajatusta. Jos Felix ei suostu laulamaan kanssani erästä laulua, niin Charlie ainakin suostuu. Olen kyllä aika varma että hän suostuu, jos nyt ylipäättään enää tykkää minusta. En tajua miksei hän pitäisi, koska hän on vaikuttanut niin tykästyneeltä. Tietysti hän on voinut ihastua yks kaks johonkin toiseen, mutta en suostu uskomaan sellaista todeksi, ennen kuin toisin todistetaan. Olisin tosi pettynyt, jos niin on päässyt käymään.

Mutta niin! Felix on sen verran yllyttävissä, että ihan varmasti saan hänet laulamaan. Hän ei myöskään ole samanlainen tylsimys kuin eräät muut. Se laulu kyllä vähän mietityttää, koska se on vähän... no, aikamoinen! Mietin jo kehtaanko itsekään laulaa sitä, mutta kun nyt kerran mietin tällaisia, niin aion todistaa itselleni, että pystyn siihen. Ja tarvitsen siihen kaveriksi jonkun, jonka kanssa se on kivaa.

Jotain kummallista on nyt kuitenkin meneillään! Felixiä ei ole näkynyt pariin päivään ja se jos mikä on tosi outoa. Siksi minä jo vähän mietin, että hän ehkä välttelee minua. Enkä keksinyt sellaiselle muuta syytä kuin että hän ei ehkä enää tykkää minusta, vaikka se vaikuttaa näitä paria päivää edeltävien päivien perusteella epätodennäköiseltä. Charlien mielestä Felixillä on joku vedonlyönti menossa, mutta en tiedä. Onko hän lyönyt vetoa, ettei saa nähdä minua tai jotain? Mietin myös, suunnitteleeeko hän jotain synttäriyllätystä, mutta kun tarkemmin ajattelee, niin ei kai sellaisen takia noin totaalisesti tarvitse kadota!

Haluaisin kyllä oikein kovasti nähdä Felixin! Joka kerta kun joku tulee tuvan ovesta sisään, toivon että se olisi hän. Mutta ei se ole ollut. Äsken tulivat Bruno ja Cameron. Cameron oli ihan punainen ja Bruno naureskeli. Eivät olleet kuulemma nähneet Felixiä. Mihin hän on voinut kadota? Tuntuu kuin maa olisi niellyt hänet. Kunpa hän ilmestyisi, niin voisin päästä tästä inhottavasta epätietoisuudesta. Saankohan edes yöllä unta, kun vaan mietin missä hän on? Mitä jos hänelle on sattunut jotain?

23.2.2025

Lily kysyi minulta tänään, miten oikein iskin Felixin. Sanoin niin kuin asia oli, etten mitenkään. Ja että olen vain ollut minä. Charlotte taas oli sitä mieltä, että Felix iski minut. Mietin nyt vaan, että onko se niin? Olenko päätynyt isketyksi? Vai olenko jotenkin onnistunut

tietämättäni iskemään Felixin? En tosiaan ole tehnyt muuta kuin ollut vain oma itseni. Se tässä taas se käsittämättömin juttu onkin. Siis että olen ollut minä ja Felix on siitä huolimatta ihastunut minuun. Ihan itse! Noin vain!

On aika siisti tunne, kun tajuaa, että joku tykkää ihan oikeasti. Ja että tykkää sellaisena kuin on! Eikä tykkää mistään kaunistellusta versiosta. Koska jos olisin yrittänyt tehdä vaikutuksen, niin eikö siinä olisi väkisin yrittänyt tarjota jotain parempaa versiota itsestään? Ei sitä ominta itseään. Nyt taas tässä on käynyt niin, että Felix on ihastunut minuun *minuna*, koska olen ollut vain minä, yrittämättä mitään hurmauskikkoja. Sitten vielä vaikuttaa siltä, että kun paljastaa asioita itsestään, niin se ihastus vain voimistuu. Sitähän se varmaan tarkoitti, kun Felix silloin treffeillämme sanoi, että teen koko ajan itsestäni paremman!

Minusta vähän tuntuu siltä, että Charlotte on oikeassa. Olen tainnut tulla isketyksi. Miksi muuten Felixin näkeminen saisi minut hymyilemään?

17.2.2025

Meillä oli Felixin kanssa tänään retkitreffit! Hän oli taas oikea herrasmies, availi ovia ja sen sellaista. Täytyy heti ensimmäisenä sanoa, että olen jälleen kerran positiivisesti yllättynyt! Ne treffit menivät hyvin, paremmin oikeastaan kuin uskalsin odottaa. Juttelimme siitä, miten me kumpikaan emme osaa koko ajan keskittyä kaikkeen. Minä en todellakaan osaa. Jos vaikka näen tunnilla ikkunasta jotain mielenkiintoista, niin huomioni kiinnittyy siihen. Pidän kyllä opiskelusta, mutta jos ympärillä on hälinää, niin on joskus vaikea keskittyä. Kiinnostaa enemmän se, mitä siinä vieressä tapahtuu. Paitsi jos nyt on joku ihan ehdoton lemppariaihe, niin sitten osaan uppoutua. Ainakin yleensä! Felixkään ei muuten tiedä mitä haluaisi isona tehdä. Hyvä etten ole ainoa! Minulla ei nimittäin ole aavistustakaan. Tai no, haluaisin olla Indiana Jones, mutta hän on ainoa laatuaan. Joten minun on varmasti tyydyttävä johonkin vähemmän jännittävään. Kirousten murtajan työ voisi olla mielenkiintoista, mutta enpä tiedä. Toisaalta sekin voisi pidemmän päälle olla vähän puuduttavaa. Etenkin jos sitä ei saa tehdä hyvässä seurassa!

Juttelimme myös turnajaisista ja siitä, ettei varmaan oltaisi tutustuttu toisiimme, jos emme olisi menneet tanssiaisiin yhdessä. Se on ihan totta! Ei me olla koskaan varsinaisesti juteltu mitään ihmeempiä, vaikka ollaan samalla luokalla ja samassa tuvassa. Meillä on kummallakin omat kaverimme, joiden kanssa ollaan vietetty aikaa. Charlie on kuulemma puhunut Felixille ja sanonut, että olen siisti tyyppi. Felix ei kuulemma olisi uskonut, että oikeasti laittaisin homejuustoa Romeon kenkään. Hän ei tosiaan ole tuntenut minua kovin hyvin, jos ei uskonut minun tekevän sitä! Totta kai minun oli pakko kertoa pari muuta juttua mitä olen tehnyt. Se kalsariepiso kesäleiriltä tuli mainittua. Täytyy muistaa kertoa Charlielle, että olemme kuulemma cooleja! En tiedä uskallanko kuitenkaan kertoa sitä, että Felix sanoi minun tekevän itsestäni koko ajan paremman ja paremman. Ilmeisesti olen hänen mielestään tosi siisti tyyppi. Se on aikamoinen kohteliaisuus ja ilahduin siitä ihan oikeasti. Aika moni vaan katsoo minua ja Charlieta silmiään pyöritellen, ei ihaillen.

Emme olleet ehtineet edes nuotiolle asti, kun Felix alkoi puhua, että voisimme joku toinen kerta paistaa makkaraa. Saatoin sanoa, ettei hän ole tehnyt huonoa vaikutusta, vaan pikemminkin päin vastoin. Enkä edes valehdellut. En tosiaan arvannut, että Felixin kanssa

voisi olla oikeasti näin hauskaa. Tai siis, tiesin ettei tylsää varmasti ole, mutta silti! Näitä positiivisia yllätyksiä on tullut jo monta. Meillä siis ehkä on tulossa toisetkin retkeilytreffit. Ja ne olisivat sitten oikeastaan jo neljännet treffit, koska tulimme siihen tulokseen, että eilinen kesäkurpitsatuokio voidaan laskea treffeiksi.

Ja tämä kaikki ehti siis tapahtua ennen kuin pääsimme sytyttämään nuotion. Teimme sen järven rantaan ja sitten tuli puhe avannosta. Kuulemma Felix kokeili myös viime talvena avantouintia. Enpä olisi sitäkään ihan heti arvannut. Mutta kyllä vaan, hän on selvästi yllytettävissä kaikenlaiseen ja se ei missään nimessä ole huono asia. No, johtui varmaan järven läheisyydestä, mutta päädyimme puhumaan soututreffeistä. Emme paljoa, mutta sen verran, että minua alkoi mietityttää, onko sellaisetkin joskus luvassa. Mutta oli ihan mahtavaa, että Felix sanoi voivansa lähteä uudestaan retkelle! Ei ollut kuulemma kamalaa.

Jossain kohtaa Felix sanoi, että olin tosi upea tänään. Minusta tuntuu, että punastuin. Ainakin poskiani kuumotti siihen malliin. Hän ei ollut kuulemma uskonut, että saisi minulta minkäänlaista mahdollisuutta. Ja ihan vain siksi, että Rémi on jostain saanut päähänsä, että tykkään muka Charliesta. Todella kaukaa haettua! Me Charlien kanssa emme takuulla voi ikinä olla muuta kuin kavereita. En ole ikinä ajatellut hänestä mitään enempää. Mistäköhän Rémi edes on saanut niin hölmön ajatuksen päähänsä? Hän ei taida olla kaikkein fiksuin kaveri. Onkohan hän niitä, jotka kuvittelevat, etteivät tyttö ja poika voi olla vain kavereita. Tai eivät ainakaan niin hyviä kavereita kuin minä ja Charlie!

Felix tarjoutui muuten uudelleen kantamaan laukkuani. Se olisi kuulemma hänen mielestään mukavaa. No, ehkä annan hänen kantaa laukkuani huomenna, jos hän kerran niin kovasti haluaa sen tehdä. Sanoin kyllä, että voimme kävellä samaa matkaa, vaikka kantaisin laukkuni itse. Eihän Felixin tarvitse palvelijakseni ryhtyä. Minulla on toimivat kädet. Ehkä hän vain on sitten oikeasti tosi avulias herrasmies?

No, meidän retkitreffimme päättyivät oikeastaan sitten siihen. Tai se retkiosuus. Kävelimme nimittäin sieltä käsi kädessä takaisin tupaan. Siellä me sitten valtasimme takan edustan ja joimme loput kaakaot. Se oli oikeastaan aika kivaa. Ja en todellakaan tiedä mitä se oli, mutta minulla oli sellainen kumma tunne vatsanpohjassa. Oliko se nyt sitten niitä kuuluisia perhosia? Ei aavistustakaan. Mikään kurja tunne se ei ollut, vaan sellainen... kiva! Ehkä se oli ihan hyvä merkki? Tai sitten olen vain sekoamassa, kun sain taas niin paljon kehuja ja se tuntui tosi hyvältä. Sanoin minäkin Felixille, että hän on hauska ja kiva ja hyvää seuraa.

Sellaiset siis olivat meidän retkeilytreffimme! Sanoisin, että ne olivat kaikin puolin onnistuneet. Ja Felix selvästi tykkäsi. Retkeilytreffit kuulemma voisivat olla hänen juttunsa. Ehkä me ihan oikeasti mennään vielä joskus paistamaan makkaraa. Se voisi olla kivaa.

16.2.2025

Charlotte on löytänyt jostain ihan kamalan kissan! Ja nimennyt sen Amoriiksi. Se ei ole kyllä yhtään nimensä näköinen otus. Charlotte leperteli sille kuin jollekin vauvalle ja se jos mikä oli tosi hämmentävää. En ole ikinä nähnyt häntä niin pehmona. Mutta toisaalta, hauska tietää että hänessä on niinkin pehmeä puoli! Ja että hän tykkää niin rumista kissoista. Varmasti se otus aiheuttaa vielä harmia.

Mutta tämän päivän jännittävin asia oli varmasti se, kun tarjosin Felixille täytettyä kesäkurpitsaa. Hän tykkäsi siitä, tai niin hän ainakin sanoi. Ja olihan se syömäkelpoista, vaikka itse sanonkin. Eikä hän näyttänyt siltä, että olisi huijannut, vaan söi ihan kaiken! Menin sitten kertomaan hänelle, että olen kylpenyt Danten, Romeon ja Basilin kanssa. Toivottavasti hän ei nyt kuvittele, että olen vaan aina poikien kanssa vähissä vaatteissa tekemässä mitä sattuu. Koska enhän minä tietenkään ole. Se oli ainut kerta. Enkä usko että kukaan heistä haluaa kanssani uudestaan kylpyyn. Ennemmin Dante ja Romeo haluavat mennä keskenään. Basil taas, no, hänestä en tiedä. Hänen ideansa se alun perin oli. Mieluummin menen sinne kuitenkin hauskemmassa seurassa.

Kerroin Felixille myös, että aion antaa hänelle mahdollisuuden. Ja sanoin, ettei tiedä vaikka hän vielä onnistuisi viemään jalat altani. Koska onhan se ihan mahdollista. Ei se ehkä hetkessä tapahdu, mutta ehkä joskus? Ainakin minusta tuntuu, että hänen kanssaan voin olla oma itseni ja tähän asti meillä on ollut ihan hauskaa. Charlien kanssa tietenkin on hauskenpaa, mutta se nyt onkin eri asia. Felix on kuitenkin varmasti innostettavissa melkein mihin vaan. Nyt sain hänet jo innostumaan retkelle lähtemisestä ja se jos mikä on positiivinen merkki. Häntä ei ollut lainkaan vaikea houkutella mukaan. Se tosin varmaan johtuu siitä, että minä olen siellä. Koska hän sanoi taas tykkäävänsä minusta. Melkein toivon, että alan tykätä hänestä oikeasti, koska hän on oikeasti tosi mukava. Ehkä tuon melkein -sanon voisi jättää tuosta pois? Jos en toivoisi sitä, niin en kai minä edes yrittäisi? Koska kyllä, haluan edelleen ihastua ja mahdollisesti rakastua ja päästä kokemaan millaista se on. Ja minusta Felix ei ole ollenkaan huono vaihtoehto. Ei minua häittäisi jos päädyn tykkäämään hänestä ihan oikeasti. Sehän olisi vain mahtavaa. Tai niin ainakin luulen.

15.2.2025

Olen ollut tänään vähän kamala ja piileskellyt Felixiltä. Se suukko poskelle oli ehkä vähän liikaa. Toisaalta, en nyt tiedä onko se välttämättä välttelyä, koska minulla riitti ihan oikeasti tekemistä serkkuni kanssa. Hän oli vähän allapäin, joten minusta oli nyt tärkeintä saada hänet paremmalle tuulelle. Niinpä me jatkoimme erittäin salaista projektiamme piharakennuksessa. Saammekohan sitä koskaan valmiiksi? On nimittäin aikamoinen urakka.

Kävin myös Tylyhossa, sillä piti käydä ostamassa vähän herkkuja ja kaikkea tarpeellista. Ostin myös jotain sitä kesäkurpitsaa varten. Sehän on tietenkin syötävä. Aion tehdä herkkutäytteen. Vähän paprikaa, jauhelihaa, sipulia ja paljon juustoraastetta, niin hyvää siitä tulee. Saa nähdä mitä Felix siitä pitää. En edes tiedä onko hän allerginen jollekin! Toivottavasti ei. Aion nimittäin tarjota sitä kesäkurpitsaa hänellekin! Teen sen vasta huomenna, tänään pitää tehdä läksyjä.

14.2.2025

MINULLA ON TREFFIT!!! APUA! Felix on ihastunut minuun??? Olen hänen mielestään *ihana*... Tämä on ehkä mahtavinta mitä minulle on tapahtunut. Ja tämä on myös ihan kamalaa. Siis. Jotain tällaista minä olen toivonut? Että joku ihastuisi minuun. Mutta nyt kun se on totisinta totta, niin olen vähän paniikissa, koska en tiedä mitä hiivattia tällaisessa

tilanteessa kuuluu tehdä! Menemme nyt kuitenkin treffeille. Ja miksi ihmeessä minä sanoin, että tavataan aulassa? Mehän ollaan hyvänen aika samassa tuvassa! Tässä ei ole nyt mitään järkeä. Kirjoitan kai lisää sitten, kun ne treffit ovat ohi. Ehkä saan järkeni jossain kohtaa takaisin. Nyt en oikein osaa ajatella selkeästi, olen vain ihan totaalisen hämilläni! Mitä jos ihastun Felixiin? Tai mitä jos en ihastu? Kamalaa! Nyt pitää miettiä mitä puen päälleni ja sekin on kamalaa!

No niin! Nyt elämäni ensimmäiset treffit ovat ohi! Ne olivat... yllättävän hauskat. Siis sitten, kun pääsi eroon alkujännityksestä. Siinä vaiheessa ne olivat aika tukalat. En oikein tiennyt miten olisi pitänyt olla. Sain Felixiltä kesäkurpitsan! Kukkien sijaan. Ihan kuin muka olisin tajunnut odottaa jotain kukkia, mutta kai sellaiset sitten kuuluvat treffeille. Pitää keksiä mitä teen siitä kesäkurpitsasta, koska eihän sitä nyt syömättä voi jättää.

Menimme siis Tylyahoon, erittäin romanttiseen Tylyahoon. Siellä oli niitä kaikkia kojuja ja sen sellaista. Mutta nyt meinaan unohtaa mainita yhden tärkeän asian. Kävelimme sinne käsi kädessä. Se oli tietenkin Felixin idea. Minulle ei olisi tullut mieleenkään. Sekin kai kuuluu niihin asioihin, joita treffeillä tehdään. Ensin se tuntui vähän oudolta, mutta kun siihen tottui, niin eihän se ollut lainkaan kamalaa. Sovimme kyllä, ettemme ajattele niitä treffeinä ja siinä kohtaa ilta alkoikin muuttua vähän rennommaksi.

Söimme makkaraperunoita. Felix maksoi ne. Söimme annoksen puoliksi, ihan niin kuin oikeat pariskunnat. Samasta astiasta. Felix myös yritti flirttailla, enkä edes tajunnut sitä flirttailuksi, ennen kuin hän sanoi. Olen varsinainen tomppele joskus. No. Hän teki myös kärryipyörän ja se oli aika vaikuttava. Felix on sitä mieltä, että minun kannattaisi jatkaa cheerleaderina jos haluan. No, ehkä minä haluan. Onhan se hauskaa ja olen oppinut siellä vaikka mitä uutta. Mutta aion myös toimia huijausselostajana.

Mutta niin. Meinasimme mennä ennustajalle, mutta sinne oli niin kamala jono, että menimme sitten ottamaan hölmöjä valokuvia. Se oli hauskaa. Ja sitten tarjosin Felixille pinkkiä kaakaota. Se oli tietysti hyvää, kaakao on aina! Meillä siis oli kaiken kaikkiaan yllättävän onnistuneet treffit. Ihan turhaan jännitin, koska Felix on hauskaa seurata. Olisihan minun se pitänyt tietää, koska meidän tanssilliset meni niin hyvin. Ei minua siellä jännittänyt. Mutta ne eivät olleet treffit, niin kuin nämä.

No. Kaikkein jännittävin asia tapahtui vasta Tylyahon jälkeen. Meidän tuvassa. Felix yllätti minut pahanpäiväisesti! Hän nimittäin pussasi minua. Poskelle. Siinä vaiheessa menin taas ihan hölmöksi, enkä osannut sanoa mitään järkevää. Kiitin mukavista treffeistä ja pakenin paikalta ja tässä sitä nyt ollaan. Sydämeni tykyttää, varmasti sen suukon takia. Hui kamala. Ja se oli sentään vain poski! Kuinkahan sekaisin olisin mennyt jos hän olisi pussannut huuliani? Ja kiitos aivot, nyt en voi olla ajattelematta sitä. Se saattaa jonain päivänä tapahtua oikeasti. Aion nimittäin antaa Felixille mahdollisuuden!

Sitten vielä yksi asia. Serkkukuani vaivaa jokin. Hän oli aika onnettoman oloinen, mutta ei voinut kertoa miksi, koska olin Felixin kanssa. Pitää jutella hänen kanssaan ja selvittää, voinko jotenkin auttaa.

24.1.2025

Pelattiin tänään pullonpyöritystä. Se oli kivaa siihen asti, kunnes valitsin totuuden ja Dante pyysi valitsemaan kolme tyyppiä, joiden kanssa voisin mennä treffeille. Sellaisille jotka voisivat päätyä hyvän yön suukkoon. Siis sellaiset treffit olisi varmasti tosi kivat, koska kyllä vaan, edelleen haluaisin päästä tuntemaan jonkun huulet omillani. Se on kutkuttava ajatus! Ongelma on se, että ei täällä koululla ole ketään, ketä haluaisin suudella. Eikä koulun ulkopuolellakaan ole. Koska sitä kysymystä ei ollut tarpeeksi tarkkaan määriteltä, niin lähestyin sitä huumorimielellä. Niin sitten vastasin kolme muskettisoturia. Olisi oikeasti hauska nähdä miten he reagoisivat jos kävisin heistä jonkun kanssa sellaisilla treffeillä, jotka päättyisivät suukkoon. Rémin reaktio olisi varmasti huvittava, jos menisin treffeille Walterin tai Felixin kanssa. Ja Rémin kanssa voisi olla mielenkiintoista mennä treffeille ihan vain hupitarkoituksessa.

Mutta se siitä. Minulta kysyttiin olenko miettinyt olevani aseksuaali, kun en ole kiinnostunut kenestäkään. En ole miettinyt sellaista! Oikeastaan en ole edes ihan varma mikä aseksuaali on. Joku joka ei tunne seksuaalista vetovoimaa? Olenhan minä sellaista joskus tuntenut. Silloin siihen yhteen partiolaiseen. Hän sai vatsaani perhosia ja olisin oikein mielelläni katsonut häntä ilman paitaa. Ja sellaisia tuntemuksia on ollut muulloinkin! Niin kuin vaikka niissä turnajaisissa, kun porukka oli ilman paitaa. Xavierin vatsalihakset sai kyllä aikaan jos jonkinlaista tuntemusta. Mutta en silti haluaisi hänen kanssaan treffeille! Hän vaikuttaa ihan liian tylsältä ja hiljaiselta, että treffit hänen kanssaan voisivat olla kivat. Miksi haluaisin treffeille jonkun tylsimyksen kanssa? Voisin kuvitella, että jos tyyppi on tylsä, niin ei hänen kanssaan olisi hauskaa pussailla, eikä varsinkaan mitään sen enempiä.

Joten en tiedä yhtään olenko aseksuaali vai en, jos kuitenkin tuollaiset tietynlaiset poikien vartalot vetoavat? Eikö se ole juuri seksuaalisen vetovoiman tuntemista? Ehkä olisin ihan myyty, jos olisi joku, jolla olisi Charlien huumori, Xavierin kroppa, Basilin kiinnostus luontoon ja jolla vielä olisi aivot. Vai olenko oikeasti sokea, enkä ole tajunnut jos täällä on joku sellainen? Enhän minä ole päässyt katsomaan kaikkien poikien lihaksia, joten jollakin saattaa olla vaatteiden alla piilossa mukavia yllätyksiä.

En ole ihan varma haluanko edes tietää olenko aseksuaali vai joku muu. Onko sillä muka jotain väliä? Charlotten mielestä sen asian tietäminen voisi jotenkin helpottaa sisäistä tuskaani. Epäilen ettei se mitään helpottaisi, koska en pidä sellaisista määritelmistä. Miksei voi vain olla rauhassa mitä on, ilman että se pitäisi jotenkin määritellä tarkkaan? Ärsyttävää. Ei tämä pähkäily ainakaan ole saanut oloani yhtään paremmaksi. Pikemminkin päin vastoin, koska en minä tunne olevani aseksuaali. Mutta voi olla, ettei minulla ole siitä kunnon käsitystä. Ja entä sitten jos olen aseksuaali? Yhtä lailla minua huolestuttaa se, etten löydä ketään, koska ihan oikeasti haluaisin löytää jonkun, jonka kanssa jakaa seikkailut ja olla fyysisesti lähellä. Ehkä olen joku rajatapaus? Tai mitä jos kaikki johtuu siitä, etten ole päässyt vielä pussailun makuun? Mistä sitä tietää, jos joku palanen lokahtaa kohdalleen sitten, kun pääsen pussaamaan? Mutta minulla on edelleen se ongelma, että haluaisin pussata, mutta kukaan ei herätä halua pussata. Tai haluaisin että se ensimmäinen kerta olisi jotenkin erityinen. Mutta tarvitseeko sen oikeasti olla? Ehkä olen vain onnistunut tekemään siitä turhan ison numeron.

Ehkä minun pitää vain mennä jonkun pojan luo ja kysyä että haluaako hän toimia koekaniinina ja suudella? Sittenhän se olisi tehty. En tajua mikä siinä on olevinaan niin vaikeaa! Näin kun sitä ajattelee, niin senhän pitäisi olla tosi yksinkertaista ja helppoa. Mutta sitten tosipaikan tullen, se ei olekaan.

Okei. Pidin tässä pienen mietintätauon. Ja päädyin siihen, että jotenkin ehkä minua pelottaa? Miten pussaamista voi pelätä? Järjetöntä! Mutta siltä se nyt vähän vaikuttaa, että joku siinä ahdistaa. En tiedä ahdistaaako se, etten ehkä osaa, vai se, että jos pussaan ja saan siinä jonkun äkkirakastumiskohtauksen ja sitten se toinen ei saa? Tai no... Ehkä se kuitenkin on sitä, että pelkään sen pussailun johtavan pidemmälle ja en pysty lopettamaan ajoissa ja sitten kaduttaa jälkeen päin... Koska se juttu on oikeasti paljon isompi juttu kuin pussaaminen. Ja siihen en tunne olevani ollenkaan valmis! Tai sitten pelkään, että olen siinä ihan surkea. Vaikka eihän siinä ole mitään pelottavaa jos nolaa itsensä.

21.1.2025

Tänään tein jotain, mitä en kuuna päivänä olisi uskonut tekeväni. Eikä varmaan moni muukaan. Oli Basilin idea kylpeä yhdessä valvojaoppilaiden kylpyhuoneessa ja eihän sellaisesta ideasta yksinkertaisesti voi kieltäytyä. Minä en ainakaan voinut. Niinpä minä, Basil, Dante ja Romeo toden totta kylvimme yhdessä. Jos sitä nyt voi kylpemiseksi sanoa. Oltiin vaan ja juteltiin mukavia. Meillä oli evästäkin. Limsaa, suklaata, sipsiä ja karkkia. Romeo katosi kesken kaiken jonnekin. Hänelle kai tuli huono olo jostain karkista. Harmi. Toivottavasti hänen iltansa ei nyt mennyt sen takia kokonaan pilalle.

Mutta niin! Minä tosiaan olin ihan yksin siellä altaassa kolmen pojan kanssa. Siinä olisi ollut mahdollisuudet vaikka mihin. Niin siinä kuitenkin kävi, ettei mitään ihmeellistä tapahtunut. Ellei lasketa sitä, että Charlotte tupsahti sisään ja liittyi seuraamme. Hän totesi minun hankkineen haaremin. Onnistuin siis ihan huomaamattani siinä, mitä Charlie on yrittänyt. Luulen kyllä, että se haaremi oli vain tuollainen kertaluontoinen juttu. Mutta aion silti vähän kehuskella, koska kerran voin.

Sitä en ymmärrä, miksi kukaan noista kolmesta ei tehnyt pientäkään elettä yrittääkseen mitään. En edes huomannut kenenkään katsovan minua yhtään sen pidempään kuin muutenkaan. Vaikka olin hyvänen aika bikinit päällä. Joten kysympä vaan, että mikä näitä poikia oikein vaivaa? Vai johtuuko se sittenkin minusta? Vai luulevatko kaikki oikeasti että minulla ja Charliella on jotain juttua? Basil nimittäin kysyi seurustellaanko me. Totta kai sanoin, että ei tietenkään seurustella.

No. Pitää myöntää, että enhän minä itsekään yrittänyt siellä kylvyssä mitään. Tai siis en mitään muuta kuin viihtyä ja nauttia olostani ja siinä onnistuin. Vesi oli lämmintä ja seura hyvää. Olisinhan minä voinut vaikka hymyillä heille nätisti tai jotain.

Jos nyt olen ihan rehellinen, niin ehkä on vain parempi, etteivät he yrittäneet mitään. Olisihan se tietysti pönkittänyt itsetuntoani roimasti. Mutta toivonko sellaista huomiota juuri heiltä, onkin sitten ihan toinen juttu. Ja pakko sanoa, että en välttämättä toivo. En halua pussata heistä kolmesta ketään. En ainakaan Romeota. Enkä myöskään Dantea. Jos joku

heistä kolmesta pitäisi valita, niin se olisi Basil. Ja ihan vain siksi, että tiedän hänen pitävän luonnosta ja sitä piirrettä arvostan. Olisinkohan edes päätenyt miettimään koko juttua, jos Charlotte ei olisi maininnut sitä haaremia?

Mutta ei hyvänen aika. Minulla muka haaremi... Kaikkea sitä kuulee! Nauran tälle varmasti vielä pitkään.

12.1.2025

Tänään oli suuri päivä! Hääpäiväni! Jos joku olisi sanonut, että turnajaiset johtavat avioliittoon, niin olisin nauranut makeasti. Niin siinä kuitenkin kävi, että tänään minä, Wren Deverell, menin naimisiin Felix Briggsin kanssa. Charlie vihki meidät junassa. Kaikkein hurjinta tässä on se, että meidät vihittiin vasten tahtoamme ja kaikki oli vilttivaras Rémin syytä! Rémin pitäisi hankkia vähän lisää huumorintajua, sanonpa vaan.

Emme tietenkään oikeasti menneet naimisiin. Enhän minä edes tykkää Felixistä eikä hän varmasti minusta. Koko juttu oli pelkkää viihdettä. Eikä loppujen lopuksi edes niin kovin viihdyttävää. Minulle tuli taas sellainen olo, etten ole ollenkaan ihastuttava ja että tein väärin, kun menin tanssiaisiin Felixin kanssa. Pahoitin sillä ehkä jonkun onnettoman mielen. Enkä olisi halunnut kinastella Rémin kanssa, sillä oikeasti hän on mukava. Olen kyllä ollut surkea valvojaoppilaspari ja olen siitä pahoillani.

Siitäkin olen pahoillani, etten tiedä miten lähettämiimme rakkauslappuihin reagoitiin. Rémi keskeytti puuhamme. Niin väärin! Siitä olisi voinut syntyä vaikka vuosisadan romanssi. No. Sain sentään vilttini takaisin ja hyvä niin! Se on mummon tekemä, joten se ei saa joutua väärin käsiin.

20.12.2024

Tänään oli se ilta vuodesta, jota kaikki tytöt odottavat kuin kuuta nousevaa. Siis kaikki paitsi minä. Kaikki se laittautuminen on jotain ihan kaameaa, en vain osaa ollenkaan. Turvauduin taas kerran Lacey'n apuun. Ei siitä muuten mitään olisikaan tullut. En tosiaan tajua, miten jotkut osaavat meikata niin hienosti. Hyvä jos saan edes ripsiväriä laitettua ilman, että tökkään sitä silmääni. No, ehkä tuo oli vähän liioittelua, mutta vaikeaa se on! Eikä minulla ole kärsivällisyyttä opetella. Sitä paitsi, mitä sillä taidolla edes tekisin? Kukaan ei kiinnitä minuun sen enempää tai vähempää huomiota, oli meikkiä tai ei.

Mutta niin, ne tanssiaiset! Olen itse asiassa aika tyytyväinen siihen, miten kivasti ne menivät! Tai siis, minulla oli kiva! Vastoin kaikkia ennakko-oletuksia. Felix oli tietysti Felix, mutta hän oli jopa panostanut. Ja täytyy sanoa, että hän käyttäytyi kuin oikea herrasmies. Ei ollenkaan niin tohelosti kuin pelkäsin ja se oli luonnollisesti ihan aiheellinen pelko. Johtuikohan se siitä, että hän ei ollut muiden muskettisotureiden seurassa? Seurani luonnollisesti on aina sellaista, että kuka tahansa rauhoittuu ja käyttäytyy erinomaisesti. Okei, tuota ei usko kukaan.

Felix ylitti kaikki odotukset ja osoittautui oikeasti viihdyttäväksi. Hän jopa keksi loistavan haasteen. Siis ihan paras. Jouduin piilottamaan Romeoon homejuustoa! Niinpä! Mahtava idea. Se vaati pienen kaatumisen ja vähän itsensä nolaamista, mutta se oli sen arvoista. Olisin niin halunnut nähdä Romeon ilmeen, kun hän löysi sen juuston. Varmasti ikimuistoinen näky! Se oli ilman muuta illan kohokohta. Eikä haittaa ollenkaan, että sain siitä hyvää mojavon mustelman polveeni.

Kuten arvata saattaa, Dakota oli tylsä, eikä suostunut tanssimaan pöydällä. Joten Charlie joutuu pyytämään neiti Bennetiä treffeille. Olisi hauskaa jos hän suostuisi, mutta koska hän on vielä tylsempi kuin Dakota, niin turha toivo. Toivon Charlielle onnea yritykseen! Minä onneksi säästyin siltä hommalta, sillä sain Felixin tanssimaan pöydällä. Opettajat eivät tietenkään olleet siitä yhtä innoissaan kuin minä. No, pikku vikoja. Ne olivat kaiken kaikkiaan hauskemmat tanssiaiset kuin viime vuonna. Gaian mulkoilut eivät tuntuneet kovin mukavilta, mutta ei se minun vikani ole, että Felix voitti turnajaiset. Tai no, on ehkä vähän, mutta en pakottanut ketään osallistumaan. Ensi vuonna en aio järjestää turnajaisia. Liian vaivalloista.

18.11.2024

Tein tänään jotain huikeaa. Nimittäin lävistin Charlotten ja Valerian navat! Nyt heilläkin on napakorut. Toivon vaan, ettei siitä seuraa mitään kamaluuksia. Niin kuin vaikka jotain inhottavaa tulehdusta. Saan takuulla kuulla kunniani, jos jommalle kummalle tapahtuu jotain ikävää. Mutta sairaalasiivessä varmasti saadaan kaikki mahdollinen kuntoon. Parasta ainakin olisi. Charlotte kiljui, mutta Valeria oli hiljempaa. Varmaan häneenkin sattui hirveästi. Omani on onneksi parantunut hyvin. Se oli oikeastaan tosi huono idea, mutta ei se pistäminen ollut niin kamalaa. Katuukohan heistä kumpikaan sitä jälkeensä? No, se jää nähtäväksi! Nyt pitää juosta treeneihin. En tajua miksi vielä jatkan cheerleadingia. Kai se on olevinaan kivaa?

10.11.2024

Tänään pidettiin tanssiaisturnajaiset! Osallistujia oli vain neljä ja yksi heistä jätti kisan kesken. Romeo nimittäin. No, varmaan parempi niin. Hänen kanssaan ei välttämättä olisi ollut kovin hauskaa. Luultavasti parini kanssa ei tule olemaan ainakaan tylsää. Nimittäin Felix voitti kisan! Jep. Saa nähdä mitä siitä tulee, mutta varmasti vähintään mielenkiintoista. Kaaos? Luultavasti. Ehkä vähän harmittaa, ettei Xavier voittanut. Paitsi että, hänen kanssaan olisi ollut tylsempää kuin Romeon kanssa. Siitä olen iloinen, ettei Evan voittanut. Hänen kanssaan olisi saanut pelätä että jotain kamalaa tapahtuu. Eiköhän niistä tule ihan kivat tanssiaiset.

30.10.2024

Olen harjoitellut ahkerasti ja oppinut paljon. Sain jopa kehuja muilta cheerleadereilta, kun opin meidän kannustushuudot jo ulkoa. Charlie oli oikeassa, osaan kannustaa ja huudan tarpeeksi kovaa. En malta odottaa, että näen ihmisten ilmeet, kun he tajuavat minun hyppivän pompomien kanssa. Ja näyttävän hyvältä. Koska kyllä, näytän yllättävän hyvältä

siinä asussa, Charlie oli siinäkin oikeassa. Söpöstä en tiedä, mutta hyvältä kuitenkin. Yksi seiskaluokan poika ainakin oli sen näköinen, että piti näkemästään. Pyysin häntä pitämään omana tietonaan, että olen cheerleader ja hän lupasi tehdä niin.

Löysin täydellisen asun karkki- ja kepposkierrokselle. Aion olla Kapteeni Koukku. Piirrän itselleni viikset, koska se kuuluu tietysti asiaan! Harkitsin jo pukeutuvani cheerleaderiksi, mutta se pilaisi yllätyksen. Kurpitsajuhlaa varten on sitten hienompi asu. Saan lainata yhtä Lacey'n hopeista juhlamekkoa. Hämähäkinseitit puuttuvat vielä. Mutta niillä nyt ei ole vielä kiire.

27.10.2024

Olin elämäni ensimmäisissä cheerleading-harjoituksissa. Se on vaikeampaa kuin kuvittelin, mutta en edes ollut huonoin! Pääsin siis mukaan joukkueeseen. Ja itseasiassa minulle sopiva paikka löytyi aika äkkiä. Yllätyin todella, kun minut passitettiin eturiviin, missä on kaikki parhaat. En todellakaan ajatellut olevani niin hyvä, mutta kuulemma energisyyteni saa näkyä. Se kai oli kohteliaisuus? Elleivät he sitten halua nolata minua, mutta ei kai?

Mutta joo. En tiedä onko tuo minun juttuni, mutta ei se niin kamalaa ole kuin luulin. En ole vielä esitellyt pukuaani kenellekään. Edes Charlie ei ole nähnyt sitä, eikä näe ennen h-hetkeä! Vain muut meidän joukkueen cheerleaderit ovat nähneet sen. Mitähän kaikki sanovat, kun näkevät minut sitten pelissä kannustamassa meidän joukkuetta kohti voittoa?

26.10.2024

En ole muistanut kirjoittaa koko syksynä. Olen ollut liian kiireinen turnajaisvalmistelujen ja valvojaoppilaan velvollisuuksien kanssa. Nyt oli kuitenkin pakko. Luulin että Laoghaire oli mukava, mutta valitettavasti olin väärässä. Hän sanoi, ettei flanelli ole imarteleva materiaali kenellekään. Ja kaikki lähti siitä, kun sanoin, että samanlaiset flanellipaidat voisi olla pariskuntana söpö juttu, kun juteltiin siitä että jotkut pariskunnat käyttää samanlaisia vaatteita. Minulla oli sillä hetkellä flanellipaita päällä. Voin sanoa, ettei todellakaan tuntunut mukavalta. Minulle tuli tosi kurja olo. Päädyin vessaan itkemään, mikä on tosi noloa. Ja vielä nolompaa, että Valeria tuli ja kuuli. Mutta näin jälkeenpäin ajateltuna olen iloinen että hän tuli, sillä nyt minulla on parempi olo. Hän sanoi pitävänsä minusta, mitä en aluksi meinannut uskoa, koska minusta joskus tuntuu, että Charlie on ainoa joka viihtyy seurassani.

No, päätin lopulta, että aion näyttää kaikille epäilijöille, että flanellipaitainenkin voi päästä cheerleaderiksi. Enkä aio tehdä sitä siksi että olen epätoivoinen, vaan ihan vaan koska haluan näyttää, ettei tarvitse olla mikään tyttömainen tyttö tehdäkseen jotain sellaista. Ja haluan näyttää ainakin Laoghairelle, että sellainen on mahdollista. Vielä näytän senkin, että flanelli voi vaikka hurmata jonkun. Ainakin toivon että voi, niin voin näyttää sen todeksi! Ihmeellistä mitä halaus ja ystävälliset sanat voivat saada aikaan. Onneksi Valeria tuli meidän kouluun. Ja vieläpä sain hänet samaan makuusaliin!

Ehkä ei kannata yrittää olla muuta kuin mitä oikeasti on. Siitä tulee vain paha mieli. Ainakin minun kokeiluni ovat johtaneet siihen tulokseen, ettei meikeistä ja hienoista vaatteista ole mitään hyötyä. Olo on vain epämukava, kun ei tunne oloaan omaksi itsekseen. Valerian

mielestä parhaalta näyttää jos pukeutuu siihen mistä itse pitää. Ja minä pidän flanellista! Ihan varmasti jossain on joku poika joka haluaa lainata minulle flanellipaitaansa, koska se on hänen mielestään parasta ikinä. Ehkä kaikki ovat oikeassa ja en vain ole tavannut sitä sopivaa tyyppiä vielä. Pitäisiköhän lähteä vaihtoon katsomaan jos sellainen tyyppi löytyisi jostain muualta?

24.7.2024

Järjestettiin eilen Mellown kanssa bileet meidän mökissä. Sinne tuli paljon vähemmän porukkaa kuin toivoin. Onneksi Charlie oli siellä, niin hauskuus oli taattu. Ja serkkuni kavereita oli siellä myös, joten ehkä hänelläkin oli ihan kiva ilta. En tiedä miksi ne bileet olivat niin huono menestys. Mutta sitä ne olivat, porukka ei näyttänyt viihtyvän kovin hyvin.

Epäilen, että se johtuu jotenkin minusta. Olen varmaan kaikkien mielestä tosi nolo tai huonoa seuraa, kun en edes saa porukkaa bileisiin. No, en kai saa koskaan tietää, miksi kävi niin kuin kävi. Tuskin sillä kuitenkaan on mitään tekemistä serkkuni kanssa. Hän on paljon suositumpi kuin minä.

Olen nyt kuitenkin vähän harmissani, koska minusta tuntuu, että olen taas tehnyt jotain väärin ja ettei kukaan muu kuin Charlie ymmärrä minua ollenkaan. Mellow tietysti, mutta hänelläkin on omat kaverinsa ja tekemisensä. Minulla on vain Charlie. En usko, että kukaan muu haluaa omasta aloitteestaan viettää aikaa kanssani, jos muutakin seuraa on tarjolla. Eivätkö bileet osoittaneet asian olevan juuri niin? Cecilia ja Tony tulivat bileisiin Mellown takia, Valerie ja Charlotte varmasti vain, koska se oli meidän mökki. Dakotasta en tiedä miksi hän tuli, mutta toivon, että Charlien takia.

En enää ikinä järjestä bileitä, kun ei ketään edes kiinnosta tulla. Haluan jo kotiin. Paitsi että en halua, koska meillä on Charlien kanssa vielä paljon tekemistä neiti Bennetin ilahduttamisessa!

19.7.2024

Ostin sitten tällaisen, päiväkirjan. Siitä on jo aikaa, kun olen viimeksi pitänyt tällaista, mutta nyt jotenkin tuntui, että tarvitsen tällaista. Olen nyt kesäleirillä, Haiskusaarella. Tämä on mielenkiintoinen paikka. Ei niin jännittävä ja eksoottinen kuin missä olimme viime vuonna, mutta paljon kotoisampi. Ihan tulee vanhat partioleirit mieleen. Ne sellaiset, joissa ei nukuttu teltoissa vaan mökeissä.

En oikein tiedä mitä kirjoittaisin. Tämä leirin alku on ollut vähän sekava. Tai pikemminkin hämmäntävä. Kivaakin on ollut, mutta on muutama juttu, mitkä on aiheuttaneet enemmän tai vähemmän päänvaivaa.

Ensinnäkin. Tämä on teatterileiri ja esitetään kaksi näytelmää. Grease sekä Romeo ja Julia. Hain Romeoon ja Juliaan näyttämään jotain niistä miekkasankareista, siinähan on sellaisia useampi. En kuitenkaan saanut sellaista roolia. Minut valittiin imettäjäksi! En tosiaan pyrkinyt siihen rooliin, ei tullut mieleenkään, vaikka onhan sillä hauskoja vuorosanoja. Kun pohdittiin

Mellown kanssa miksi minut valittiin, niin jotenkin jompi kumpi meistä, tai varmaan me molemmat, mietittiin, että mitä jos se johtui... Äh, en edes halua kirjoittaa sitä tänne. Tai no, okei. Rinnoistani. Koska ne on kuitenkin isommat kuin suurimmalla osalla samanikäisistä meidän koulussa. En edes tiedä miksi sellainen ajatus tuli mieleen, mutta jotenkin se jäi kuitenkin vaivaamaan. Olisihan se oikeasti tosi typerä syy tulla valituksi johonkin rooliin, enkä nyt kai ihan tosissani sitä usko. Kai minä oikeasti sain sen roolin vain siksi, ettei kukaan halunnut sitä ja joku piti siihenkin laittaa. Miksei sitä roolia saanut vaikka Harriet? Miksi minä? En usko olevani parempi näyttelijä kuin hän ja silti hän sai pienemmän roolin.

No. Tuo koko juttu sai minut sitten miettimään rintavarustustani. Aiemmin olen ollut siihen tyytyväinen, mutta nyt se jotenkin alkoi vaivata. Mietin vain, että mitä jos nyt, kun näyttelen jotain imettäjää, niin kaikki vain kommentoivat noita imetysvälineitäni. En jaksaisi kuunnella mitään sellaista! En halua tulla huomatuksi vain rintojeni takia ja nyt tuon roolin takia pelkään, että juuri niin tulee käymään. Tai pelkäsin, en ehkä enää niin paljon, kun olen saanut jutella asiasta Freyan ja Stellan kanssa. Ja vähän Charlotten ja Sherrynkin. Mutta enimmäkseen Freyan!

Charlotten mielestä rinnat ovat huomattavin piirteeni. Stellan mielestä taas niitä kannattaisi nimen omaan esitellä, eikä piilotella. Tähän mennessä olen ajatellut hiusteni vievän huomion, mutta ilmeisesti olen ollut väärässä. No, rinnoista huolimatta en ole tullut huomatuksi.

Ja se onkin toinen asia, mikä minua on viime aikoina ahdistanut. Minusta nimittäin on alkanut tuntua, että olen jotenkin vääränlainen. Miksi muuten kukaan poika ei ikinä kiinnostu minusta sillä tavalla? Kaikki haluavat vain olla kavereita, eivätkä näe minua tyttönä. Eivät, vaikka rintavarustustakin olisi heidän silmiensä iloksi. Joten missä muussa vika sitten olisi kuin minussa itsessäni? Olen nyt tullut siihen johtopäätökseen, että pukeutumisessani on jotain pielessä. Viihdyn kyllä vaatteissani, koska ne ovat niin käteviä liikkuessani. En tunne oloani kotoisaksi missään mekoissa ja hameissa. Siinä kai se vika sitten onkin. En ole tarpeeksi naisellinen. Ei pelkät tissit näköjään ole tae siitä, että joku pitäisi naisena.

Eikä siinä vielä kaikki. Kerroin vähän näistä ajatuksistani Valerielle. Hän jakaa tämän parven kanssani tällä leirillä. Totta kai hän alkoi udella, koska olin värjännyt hiukseni violeteiksi. Tai no, Freya värjäsi. Sekin vain siksi, että halusin epätoivoisena hetkenä näyttää joltakin muulta kuin itseltäni. Koska no, tunsin itseni niin epäkiinnostavaksi. Mutta niin. Meidän juttutuokiomme aikana Valerie kysyi, olenko lesbo tai bi. Koska jotkut hänen kaverinsa, jotka ovat sellaisia, kuulemma pukeutuvat samalla tavalla kuin minä. Sanoin hänelle olevani ihan hetero, niin kuin olenkin. Olen ollut tähän mennessä kiinnostunut vain pojista. Ja ne kiinnostukset on menneet ohi ennen kuin ovat ehtineet edes kunnolla alkaa. Koska aina, kun kiinnostun jostain, niin se joku menee ja on niin selvästi kiinnostunut jostain toisesta, että minuun iskee epätoivo ja se kiinnostuskin lopahtaa sitä mukaa kun toivo kuolee. Niin on käynyt kai jo liian usein, koska en kai oikeasti enää edes anna itselleni lupaa kiinnostua kenestäkään. Turhaa se kuitenkin olisi. Haluaisin silti ihastua!

Kaikkein ankeinta on, että kun sitten värjäsin hiukset, Valerie meikkasi minut ja lainasin vielä jotain pahuksen kukkahametta, niin silti kukaan ei tuntunut huomaavan minua. Siis ei kukaan! Serkullenikin olin niin silkkää ilmaa, ettei hän edes tunnistanut minua, vaikka käveli

monta kertaa suurin piirtein vierestä. En tiedä mitä minun pitäisi tehdä, että edes joku kiinnostuisi siinä mielessä. Kun ei edes meikkaaminen ja nätit vaatteet auta, niin mikä sitten?

Olen jo viisitoista, enkä ole eläessäni päässyt suutelemaan ketään. Minua nuoremmatkin tekee sitä. Serkkunikin on kai päässyt pussailemaan. Meillä nimittäin oli kisa siitä, kumpi pääsee pussaamaan ensin ja hän sanoi eilen, että oli ehkä jo onnistunut siinä. Jos se lasketaan. En kysynyt sen tarkemmin, en tajunnut. Olin niin yllättynyt. Olin nimittäin ihan varma, että se tälläytyminen olisi saanut aikaan sen, että joku olisi katsonut minua sillä silmällä ja halunnut tehdä lähempää tuttavuutta.

Selvää on, että kukaan ei halua pussata minua. Kukaan ei halua lähteä kanssani treffeille. Eikä kukaan varmasti halua sitten mitään muutakaan sellaista. Jotenkin tunnen itseni tosi epäonnistuneeksi. Johtuukohan kaikki siitä, että minua luullaan lesboksi? Serkkunikin kysyi, aionko siirtyä naisiin, kun päätin pullonpyöritystehtävässä kirjoittaa rakkauskirjeen Julian näyttelijälle. Mutta minusta se oli vain hauskaa pilaa kirjoittaa kirje juuri hänelle! Jos minua nyt luullaan lesboksi, niin sitten ei kai ole mikään ihme, ettei kukaan kiinnostu. Mutta miten ihmeessä sitten pitäisi olla ja elää, ettei minua luultaisi sellaiseksi? Eihän lesboissa tietenkään mitään vikaa ole, mutta jos sellaiseksi luulemisen takia jään paitsi kaikesta kivasta, niin enhän minä sellaisesta tykkää.

Miltähän se edes tuntuu, kun joku on ihastunut? En tiedä pääsenkö koskaan kokemaan sitä. Tällä menolla tuskin.

Mikähän minussa oikeasti on vikana?

19.7.2024 (edelleen)

Oloni on nyt aika paljon parempi! Charlie löysi minut itkemästä laiturilta, joten päädyin sitten kertomaan hänelle kaiken, mikä mieltäni painaa. Okei, en puhunut rinnoistani hänelle, se olisi jo ollut liian noloa. Hänen mielestään olen kuulemma tosi nätti ja hän on sitä mieltä, etten vain ole löytänyt sitä sopivaa tyyppiä. En kuitenkaan tunne itseäni erityisen nätiksi, mutta oli silti kiva kuulla hänen sanovan niin. Hän myös tarjoutui pussaamaan, jos sille tulee tarvetta ja lupasi järjestää minulle pullonpyörityksessä pussaustehtävän, jos se vaan on mahdollista. Hän on oikeasti ihan loistotyyppi! Harmi ettei Dakota tunnu tajuavan sitä. Charlie olisi oikeasti ihan mahtava poikaystävä. Ei minulle, mutta kenelle tahansa muulle. Muut pitävät Charlieta varmaan pelkkänä kävelevänä katastrofina tai pellenä, mutta he eivät selvästi tunne häntä tarpeeksi hyvin. Onneksi minulla on Charlie ystävä. Elämä olisi paljon ankeampaa ilman häntä.